ki ta olli seestpiddi puhhas ja illus ja kölbas ellomaiaks iggaühhel. Påwa ja ö aegus, kui påike paistis ehk kui kange tuul ja torm puhhus, ikka sündis ellada. Pallawa påwa-paistusse eest sai suwwel warjul miñna ja kui talwe pakkane külm oues olli, ei olnud selle hone sees suggu sest külmast tunda. Nenda se hone olli seisnud jo mitto ja mitto aasta, ja ei olnud ei parrandamist egga toetamist temmal tarwis olnud. Agga nüüd hakkas se maiamees, kelle pårralt se hone olli, mötlema, et ta kül ommeti weel parrem ja illusam woiks olla, ja ei sallind tedda ennam sel wisil. Aknad ollid nüüd temma melest wägga pissokessed, kattu wägga körge ja raske, uksed wägga kitsad ja ei mitte higel paigal, ja mis ta muud tühja wigga leidis, sest et se ei olnu ue wisi

wisi järrel. Ka need tolid, lauad, wodid ja mis muud hone sees tännini olli olnud, ei kölband temmal ennam; ühhe sannaga, ei suggu olnud ennam temma mele pårrast. Sepårrast wottis temma kätte ja hakkas nüüd keik ueste ehhitama. Kül ta kiskus kattukse, mis wägga kindel weel olli, mahha, kül ka monned mürid, mis wägga tuggewad ollid, kül ta murdis mürid låbbi, ja teggi teised aknad ja uksed, ja ehhitas ned uhked pörrandad ja låed, ahjud ja treppid. Hone sisse pandi keiksuggused ue wisi järrel tehtud asjad ja riistad ja ei jänud ühtegi, kuida wannast olli olnud. Agga kas sel rikkal mehhel sest olli kasso ehk surem rööm ja rahho? Ei koggoni. Keik omma warra ja rikkust olli temma selle tühja ehhitamissega ärraraiskanud, ja sai se

läb-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1798, lk. 20